

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

*Церква в
Кемпбелт ауні та Айлі
Ceann Loch Chille
Chiarain*

22 лютого 2026
року

22 лютого 2026 року

Перша неділя Великого посту

Перша неділя Великого посту

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Середа: поклоніння та ранкова молитва, 9:30; **Свята меса, 10:00 ранку**

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Меса, 10:00 ранку.**

Група для обговорення: Писання під час Великого посту, 10:30 ранку в каплиці

Наступних вихідних:

Субота: Вічна меса, 18:00

Друга неділя Великого посту: Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення в суботу з 17:15 до 17:45 або будь-коли на запит.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, Айла

Неділя, 1 березня, Сповідь, 15:30; Свята меса, 16:00

Відповідь на псалом

Помилуй нас, Господи, бо ми згрішили.

Євангельське прославлення

Хвала тобі, о Христе, царю вічної слави.

Не живеться лише хлібом,

а кожним словом, що виходить з уст Божих.

Хвала тобі, о Христе, царю вічної слави.

Антифон причастя

Не живеться лише хлібом,

а кожним словом, що виходить з уст Божих.

Гімни/Музика на неділю

Процесія (лише у неділю)

150 Сорок днів і сорок
ночей

Оферторі

67 Благословенний ти,
Господи.

Післяпричастя

141 Наповни мій дім

Рецесія

Приділіть п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК ПЕРШОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

23 ЛЮТОГО 2026

Найменше, що ми можемо зробити

Яскраві біблійні описи Останнього або Останнього Суду покликані донести до нас важливість дуже серйозного ставлення до наших обов'язків перед менш щасливими. «Але з чого почати?» — можете запитати ви. Corporal Works of Mercy — досить хороше місце. Якщо кожен з нас зробить свій внесок, ми можемо сподіватися на день, коли більше не буде голодних для годування, бездомних у притулку, ув'язнених для відвідувань і подібного. Тоді ми зможемо з упевненістю прийняти цей Останній Суд. Але давайте почнемо вже сьогодні — адже ніхто з нас не знає ні дня, ні години.

Сьогоднішні читання: Левит 19:1-2, 11-18; Матвія 25:31-46. *"Що б ти не зробив для одного з моїх наймолодших братів, ти зробив і для мене."*

ВІТОРОК ПЕРШОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

24 ЛЮТОГО 2026

Слухай серцем

Одним із наріжних каменів Великого посту є молитва, яку ми часто вважаємо своєю справою: говорити з Богом, виливати серця, просити те, що нам потрібно. Це все це, але навіть більше. Якщо порівняти молитву з живою близькістю між людьми, які люблять одне одного, ми чітко побачимо, що якщо їхня розмова одностороння, якщо вони не дають іншому говорити, якщо не слухають з тією ж інтенсивністю, з якою інший виливає свої потреби, то щось не так. Хтось сказав це так: З'являйся. Замовкни. Зверніть увагу. Грубо, але правдиво. Щоб освіжити своє духовне життя, потрібно замислитися, як молитися. Чи є місце у моєму часі з Богом просто для того, щоб бути? Чи маю я завжди говорити, читати чи планувати? Чи можу я просто почекати? Слухаєш?

Сьогоднішні читання: Ісаїя 55:10-11; Матвія 6:7-15. *"Боже мій... не повернеться до мене порожнім."*

СЕРЕДА ПЕРШОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

25 ЛЮТОГО 2026 РОКУ

Бог уже тут

Коли ви чуєте ім'я Йона, ви одразу можете згадати його зустріч із китом. Якою б видовишною не була ця історія, Джона зробив ще краще. Він пішов у землю, яка не була його, оголосив послання, яке було звинуваченням у злих шляхах її народу, і вижив, щоб розповісти про це. Часто пророків відкидають, бо правду важко витримати, а зміни — важко. Готовність ніневіців прийняти послання Йони свідчить про те, що Бог підготував шлях. Бог уже був із ніневітцями, навіть посеред боротьби. Звертайте увагу на способи, якими Бог звертається до вас через Йони у вашому власному житті.

Сьогоднішні читання: Йона 3:1-10; Лука 11:29-32. *"Вони оголосили піст і всі, великі й малі, одягли мішкові тканини."*

ЧЕТВЕР ПЕРШОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

26 ЛЮТОГО 2026

Наполегливість окупається

Історія цариці Естер, розказана у біблійній книзі, що носить її ім'я, — це захоплююча новела, сповнена підстав і інтриг. Естер використовує свій розум і хитрість, щоб отримати бажане від царя, але її геніальний хід — молитва і прохання, щоб отримати від Бога те, що їй потрібно: а саме план визволення для себе і свого народу. Починаючи наш великий пост, нашим першим кроком має бути просити Бога допомогти нам прокласти наш шлях. Тоді, як і Естер, ми повинні постити, молитися і чекати, і незабаром Божий план для нас буде відкритий.

Сьогоднішні читання: Естер С 12, 14-16, 23-25; Матвія 7:7-12. *"Перетвори нашу скорботу на радість, а наші печалі на цілісність."*

П'ЯТНИЦЯ ПЕРШОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

27 ЛЮТОГО 2026

З глибин я кличу тобі

Для деяких молитва здається природним

талантом. Для інших виривати зуби легше! Але для всіх молитва є необхідною складовою життя віри. Ми прагнемо життєво важливих стосунків із нашим Творцем, і жодні стосунки не будуть повними без глибокого та змістовного спілкування. Бог починає розмову зі слів Писання. Ти додаєш свою участь у заступництві за потреби, подякуєш за отримані дари і співаєш хвалу світу чудес. Утримуючись від м'яса у цей Всесвітній день молитви, знову присвятить себе шляхам справедливості у сімейних, робочих, громадських та міжнародних стосунках.

Сьогоднішні читання: Єзекіїль 18:21-28; Матвія 5:20-26. *"Слухайте тепер, дім Ізраїлю: чи є мій шлях несправедливим, чи точніше, хіба ваші шляхи не несправедливі?"*

СУБОТА ПЕРШОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

28 ЛЮТОГО 2026

Їх треба любити

Християнське кохання набагато складніше практикувати, коли воно живе поруч у вигляді галасливого сусіда, який дозволяє собаці вільно бігати і грає гучну музику пізно вночі, але саме для нього написані євангелія. Як зазначив Ісус, тобі не потрібна жодна допомога, щоб навчитися любити тих, хто добре до тебе. Ти не дурень і знаєш, на чиєму боці твій хліб намазаний. Важче ковтати підгорілий тост. Жуйте повільно; вона справді зменшується, і вона виховує тебе як християнина. Не обов'язково любити когось, щоб любити його.

Сьогоднішні читання: Второзаконня 26:16-19; Матвія 5:43-48. *"А я кажу вам: любіть ворогів своїх і моліться за тих, хто вас переслідує."*

Читання на першу неділю Великого посту

Буття 2:7-9; 3:1-7

Слухаючи змія, перші пари потрапляють у справжні проблеми.

Псалом 51:3-4, 5-6, 12-13, 17

Радість спасіння повертається до тих, хто визнає свої помилки і приймає Божу милість.

Римлянам 5:12-19 або 5:12, 17-19

Первісне порушення призводить до смерті; дар благодаті лише в Христі приносить життя.

Матвія 4:1-11

Коли спокусника вигнають, ангели приходять служити замість нього.

Слова на слові

*

Складається враження, що крізь якусь тріщину до Церкви Божої проник сморід Сатани. Це сумніви, невизначеність, сумніви, тривога, невдоволення, пильний аналіз. Відсутність довіри до Церкви. Тим часом довіряють першому мирянському «пророку», який говорить через пресу або звертається до нас у якомусь соціальному русі — і від нього вимагають формули справжнього життя! Ніхто не думає, що ми вже маємо ці формули! (Папа Павло VI, проповідь на свято апостолів Петра і Павла, 1972).

Антихрист серед нас. Початок нового року відкриває горизонти, які, хоч і не позбавлені спалахів світла, є темними та загрозливими; Ми не можемо закрити очі на те, що нас оточує. Ми повинні називати Злого по імені! Не

можна ігнорувати той факт, що разом із цивілізацією любові і життя по всьому світу поширюється інша цивілізація — цивілізація смерті, яка є безпосередньою діяльністю Сатани і є одним із знаків наближення Апокаліпсису (Іван Павло II, 1993).

* *

Цього недільного Євангелія справді підкреслює реальність присутності Сатани у нашому світі — істину, яку Католицька Церква приймає до серця. Просто подумайте: під час хрещення нас запитують: «Чи відрікаєтеся ви від Сатани, творця гріха?» Це не просто формальність; Це серйозне зобов'язання. На жаль, одним із найбільших тріумфів Сатани сьогодні є те, що так багато людей навіть не вірять у нього.

Коли ми озираємося на історію, на таких постатей, як Гітлер і Сталін, і на хаос, який вони спричинили, лякає спостерігати, як зло може проявитися у нашому світі. Навіть зараз, після всіх воєн і договорів, створених для захисту від божевільних, ми все ще стаємо свідками жахливих дій, які створюють враження, що Сатана постійно набуває нових форм. І це не лише про війну; Прикро бачити відсутність співчуття та безкорисливості. У нашому суспільстві, орієнтованому на успіх, здається, зовнішні досягнення стали мірилом цінності людини, відсуваючи нашу близькість із Богом і моральні цінності.

Щодня диявол шепоче спокуси нам на вухо: «Чому я маю братися за сповідь, відвідувати Святу Месу чи дотримуватися моральних принципів? Чому моя робота — підтримувати вірність у шлюбі або вести дітей у вірі?» Легко відчути себе пригніченим, і диявол використовує цю слабкість, підштовхуючи нас до гріха виправданнями та сумнівами. Як нагадує святий Павло: «Через заздрість Сатани гріх увійшов у світ.»

Але не забуваймо, як Ісус, Син Божий, зустрів власні спокуси, починаючи Своє публічне служіння. Він зіткнувся з бажаннями фізичного задоволення, прагненням слави, спокусою влади — усім тим, з чим ми боремося щодня. Ісус не повірив на витівки Сатани; натомість Він схилився до страждань, узгоджуючи Себе з нашим людським досвідом, щоб принести нам спасіння. Шлях до цього спасіння — це не скорочення шляхів; це вимагає нашої наполегливості та віри в Нього. Ми маємо свідомо обирати слідувати за Ним щодня. Тож пам'ятайте, коли ви відчуваєте, як темрява підкрадається, саме там ховається Сатана, але ми можемо перемогти його, ступивши у світло Христа. Світло — це місце, де ми знаходимо захист від тіней. Будь близько до Бога, і ти знайдеш свій шлях!

* * *

Сатана нишпорить у тіні, наче істота ночі;

Але якщо вийдеш на сонце, він зникне з поля зору.

У любові Христові,
Отець Ентоні

МАТІР БОЖА В ІКОНАХ: 18. БЛАГОВІЩЕННЯ

Благовіщення, яке святкується 25 березня під час Великого посту, є глибоким святом, яке запрошує нас замислитися над моментом, що змінив хід історії. У Росії цей день відзначається радісним випуском птахів із кліток, що символізує свободу і надію — прекрасний жест, що відлунює дух цієї священної події.

В православній іконографії сцена Благовіщення розгортається у величному палаці, що символізує багате й благородне духовне життя Богородиці. Це інтимне, але водночас урочисте зображення, яке глибоко резонує з нашою вірою. Сидячи на троні, прикрашеному подушками, Матір Божа зустрічає архангела Гавриїла, божественного

посланця, одягненого в туніку, що символізує його небесну місію.

Цікаво, що, на відміну від зображень у західному мистецтві, тут ангел не тримає лілію — символ чистоти та Непорочного Зачаття. Натомість він носить посох, що, можливо, символізує його авторитетну роль посланця Бога. Над цим священним обміном Святий Дух прекрасно зображений у вигляді голуба, промені світла що тече до Матері Божої, символізуючи божественну присутність і керівництво.

Андрій Рубльов: *Благовіщення*, 1405 Третьяковська галерея, Москва

Ця ікона, що нагадує шанований стиль Андрія Рубльова, випромінює ніжність і грацію. Його елегантні форми, тонкі кольорові палітри та гармонійне моделювання створюють композицію, яка захоплює душу. Трикутна структура, утворена фігурами Гавриїла, Матері Божої, і голуба, притягує наш погляд і серце до сцени, спонукаючи замислитися над її значенням.

Зверніть увагу на динамічне зображення Архангела, зображеного в русі в розвіваючих шатах, що підкреслюють його силу та божественну силу. Натомість Матір Божа відповідає на послання ангела спокійною смиренністю, її ніжний поклон відображає чисту покору божественній волі Бога. Це зворушливе поєднання нагадує нам про прекрасний баланс між силою і відданістю, до якого ми покликані приймати у своїх вірних шляхах.

Майстерність художника у зображенні глибини й простору через накопичені об'єми не є лише технічною. Вона затуляє нас, запрошуючи дослідити глибину цієї зустрічі. Розмірковуючи

над Благовіщенням, нехай воно надихне нас відкрити серця для Божого поклику, так само, як це зробила Марія — прийняти нашу мету з вірою, надією та непохитною довірою до Його божественного плану.

Нехай це роздуми про Благовіщення надихнуть нас нести дух цього бенкету у наше життя, сприяючи глибшому зв'язку з нашою вірою та надихаючи відповідати на Божий голос з любов'ю та смиренністю. Проходячи власні шляхи, нехай пам'ятаємо про мужність Матері Божої та силу віри в нашому житті.

Поранений Маяк

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділь у певні випадки, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 11

Лише уламки

Єдність у причасті: подорож за межі

Єдність — це глибоке спілкування, яке ми поділяємо як послідовники Христа — дає нам силу подолати навіть найсуворіші закони природи. Коли ми об'єднуємося з Сином Божим, ми приймаємо Його божественну силу, що дозволяє нам піднятися над фізичними обмеженнями. Цей надзвичайний дар дарується нам через наше спілкування з Богом, особливо коли ми приймаємо Тіло Христове. Це також проявляється у наших зв'язках одне з одним, адже апостол Павло закликає нас культивувати дух єдності, миру та любові.

Згадайте момент, коли Ісус розбив буханці хліба після подяки. Цей вчинок слугує потужною метафорою розбитих життєвих переживань. Чи можемо ми справді дякувати за розбитість, за поранені серця чи за розбиті мрії? Проте, у нашій вдячності, ми маємо здатність перетворювати страждання на щось дивовижне. Дякуючи Богові за наші випробування, ми робимо їх священними — і таким чином стає очевидним, що навіть у темряві краса може проявитися.

Коли я розмірковую про те, як Ісус наказав Своїм учням зібрати уламки, я глибоко зворушена. Я колись сприймав це як образ Церкви, де дванадцять кошиків символізують кожного апостола. Фраза «щоб нічого не було втрачено» звучить загадково, натякаючи на глибшу істину, яка перевищує просту колекцію залишків їжі після їжі. Чому має бути така старанність у зборі залишків? Ці залишки творів стають зворушливим символом усіх, хто почувується покинутим, недооціненим або недостойним. Проте в турботливих обіймах Церкви вони знаходять своє законне місце приналежності.

Уявіть собі ті клаптики хліба, які колись вважалися марними, тепер їх апостоли цінують і збирають у кошики. Дідахе нагадує нам: «Як зламаный хліб розсипався по горах і став одним цілим, так нехай Церква Твоя буде зібрана з країв землі.» Ця колекція залишків відкриває глибоку втіху: кожна людина — незалежно від того, наскільки вона зламана, відкинута чи здається незначною — має цінне місце в серці Церкви Христа. Не слід забувати, що Ісус вечеряв разом із збирачами податків і грішниками, показуючи, що Бог прагне, щоб ніхто не загинув, а натомість бажає, щоб ми всі були огорнуті Його любов'ю і милістю.

Павло сміливо заявляє, що ми, обраний народ Господа, покликані до вищої мети — навіть судити світ. "Не багато з вас," нагадує він, "були мудрими за людськими мірками, мало хто був могутнім, мало хто з благородного походження." Проте саме ті, хто здається незначним, Бог обирає піднести. У нашому житті ми повинні визнати цю унікальну благодать, приховану в нашому запрошенні брати участь у Божому Царстві. Вона особливо звертається до тих, кого життя часто забуває або ігнорує.

У Второзаконні наказ ізраїльтянам наказувати принести перші плоди врожаю в плетеному кошику, що символізує їхню вдячність за Божу допомогу. Але Ісус, у Своїй божественній мудрості, просить зібрати залишки — ті шматки хліба, які інші можуть вважати нікчемними. Це відображає глибоку істину: Бог ненавидить гордість і насолоджується смиренністю. Коли Ісус відчув, що натовп хоче зробити Його царем, Він відступив у гори, навчаючи нас, що справжнє піднесення приходить від безкорисливості, а не від самозначущості.

Скромність починається саме в той момент, коли, маючи змогу сказати: замість «паузи», я вирішую сказати: «припини», і коли замість «повторювати» я кажу: «закінчуємо». Отже, визнання нашої справжньої сутності. Це дозволяє нам відкрито висловлювати нашу

крихкість — так, я лише шматок! Коли я спілкуюся з іншими, як часто я ловлю себе на тому, що прагну їхнього захоплення, щоб усвідомити, що прагнення до самореклами залишає мене порожнім? Це полегшення — прийняти істину нашого існування і визнати нашу крихкість.

Згадайте хлопчика з п'ятьма хлібами — непомітного героя чудесного годування. Його ім'я може залишитися невідомим, але його акт щедрості став вирішальним у момент божественного достатку. Це вчить нас, що Бог має надзвичайну схильність возвеличувати смиренних і підносити тих, хто почувається неповноцінним. Справді, щедрість Сина Божого позначається тим, що доктор Майкл Болл (євангеліст) називає «безмежною марнотратністю». Чудеса часто показують, що серце Бога переповнене любов'ю, яка виходить далеко за межі наших найсміливіших уявлень.

Давайте засмучитися, дорогі друзі. Наш власний досвід зламаності та відчуття незначущості не зменшує нашу цінність; натомість вони готують нас бути посудинами Божої благодаті. У великому полотні Його Церкви є місце для кожного з нас — священне запрошення долучитися до любові, яка не знає меж, любові, що збирає навіть найменші фрагменти у щось справді величне. Нехай ми радіємо нашій єдності і приймаємо могутню спільноту, яка веде нас на нашому шляху, піднімаючи нас за межі земних обмежень у царство божественних можливостей!

Отець Ентоні

Свідчення

Сатана скористався моєю байдужістю

Чесно кажучи, бувають моменти, коли я хотів би просто стерти своє минуле до чистоти. Але я зрозумів, що важливо поділитися своєю історією, особливо щоб попередити вас, як легко ми можемо потрапити в пастки Сатани. Коли я тільки починав свою віру, це була лише фасад. Я молився — не тому, що дуже хотів, а щоб батьки бачили, як я це роблю. Зізнання? Я визнаю лише дрібниці, легкі моменти. Потім настав слизький шлях. Мені було близько 15, і все почалося з музики. Я починав із гострих треків, але раптом повністю занурився в сатанинські гурти. Моя кімната? Вона

перетворилася на темне святилище, заповнене всілякими моторошними плакатами. Я навіть перевернув хрест, який колись висів над моїм ліжком догори дригом. Я занурився у світ окультизму, трохи захопився магією, і скажу вам, це була шалена подорож.

Ця фаза тривала близько трьох років, а потім я ще більше збився з шляху. Друг познайомив мене з сатанинською групою, і хоча я впізнав деякі обличчя навколо, я не мав уявлення про темряву, що ховалася всередині. Я став одержимий їхніми ритуалами, підношеннями, які вони робили — усім тим, що бачив у музичних відео та фільмах. І, скажу вам, це було дуже інтенсивно. Озираючись назад, я бачу, наскільки я відвертався від Ісуса, який так багато пожертвував заради нас.

Понад рік я був по вуха занурений у сатанізм. Важко пояснити, але я відчував якусь викривлену гордість. Я насміхався з католиків і висміював усіх, хто жив інакше, ніж я. Я був залучений до речей, які, чесно кажучи, викликали б у більшості людей огиду. Ці так звані

чорні маси? Вони були відвертою насмішкою над Богом і всім святим. Ми облаштували магазини на кладовищах або лісах, використовуючи могили замість вітарів. Ми говорили про хороші справи, які зробили, мучачи тварин і п'ючи їхню кров. Вражає, наскільки я був байдужий до серйозності всього цього.

Але зрештою кілька ключових людей підштовхнули мене назад до Бога. Була одна дівчина, яка мені подобалася, і хоча вона мене не переконала, змусила задуматися про те, куди рухається моє життя. Мої батьки теж відіграли велику роль, і, можливо, все це було організовано Богом. Однієї ночі, під час Вальпургієвої ночі, я прийшов додому перед світанком, виглядаючи трохи виснаженим. Мама помітила кров на мені від ритуалів, і я можу лише уявити, що вона думала. Наступного дня обидва мої батьки практично потягли мене до церкви. Я не був у захваті, але вирішив погодитися, щоб уникнути вигнання.

У церкві я сидів, намагаючись виглядати байдуже, але потім мій погляд зупинився на хресті. Той момент? Це змінює правила гри. Я подивився в очі Ісуса і вперше побачив Істину. Це сильно мене вдарило, і я розплакався на тій лавці. Пізніше того ж дня я пішов на сповідь і прийняв Євхаристію. Але, скажу вам, відійти від сатанізму було нелегко. Старі друзі все ще були поруч, і спогади нахлинули. Я намагався більше молитися, але спокуса була всюди. Мені довелося викинути всі плакати й платівки, залишатися вдома вночі, і так, я трохи боявся сатаністів, яких залишив позаду.

Було важко, коли мене висміювали інші, особливо ті, хто не був занурений у сатанізм. Це було дуже дивно — люди сміялися з мене, коли я намагався молитися, але їх не було поруч, коли я занурювався вниз. Поступово я зрозумів, що рухаюся у правильному напрямку. Я почав стосунки з тією дівчиною, яка пробудила мій інтерес до Бога, і ми разом уже кілька років.

Тож я прошу ваших молитов, щоб я залишався сильним і тримався за це нове життя, яке я так важко відбудував. І слухайте: не соромтеся ділитися своєю вірою. Будьте чесними! Розкажи своїм невірющим друзям мою історію, і, можливо, вона відгукнешся у тебе. Повірте, байдужість до Бога і почалася з того, де почалися мої проблеми.

Я вдячний за своє навернення і сподіваюся, що моє свідчення допоможе хоча б одному з вас уникнути пасток Сатани.

Марк

Навколо світу

БЛИЗЬКИЙ СХІД

Він знав, але нічого не сказав

У квітні 2018 року прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньяху нібито отримав розвіддані про можливу атаку ХАМАС, про що повідомляв Ynet, який посилався на розвідувальні документи та інформацію високопосадовців. Перенесемося до 7 жовтня 2023 року, коли ХАМАС розпочав наступ, що призвело до значної ескалації конфлікту та подальшої військової відповіді Ізраїлю, що призвело до значних руйнувань у Газі.

Ynet стверджує, що до 2023 року Нетаньягу отримували численні попередження щодо стратегій ХАМАСу щодо проникнення в Ізраїль через різні точки кордону з Газою, у яких брали участь тисячі бійців. Цей масштабний план отримав назву «Стіни Єрихону». Однак, у

несподіваному повороті, Нетаньягу заявив, що ніколи не бачив цього документа і не мав жодних знань про таку масштабну схему проникнення — що суперечить його власному нещодавньому звіту, поданому до Державного аудиту.

У тому звіті він визнав, що отримав розвідувальний брифінг у 2018 році, але вирішив підкреслити обережну оцінку, яка припускала, що ХАМАС має «базові можливості» для одночасних атак, але вважав це «наразі мало ймовірним». Це викликало здивування і призвело до звинувачень з боку ізраїльського суспільства у тому, що Нетаньягу та його уряд неправильно розпорядилися з важливою розвідкою, що дозволило ХАМАСу ефективно провести несподіваний рейд. Зі зростанням розчарування зростає заклики до створення державної комісії для розслідування невдач, що призвели до шокуючих подій жовтня.

ГЕОПОЛІТИКА НАТО

Місія в Арктиці

НАТО розпочинає нову ініціативу під назвою Arctic Sentry, спрямовану на посилення безпеки в Арктиці та на Далекому Півночі. Цей крок, здається, частково зумовлений прагненням президента Трампа до більшого інтересу США в Гренландії, але він також відображає зростаючу геостратегічну конкуренцію в регіоні. Військова присутність Росії зростає, а гострий інтерес Китаю додає ще один рівень складності до цієї ситуації.

Місія, за повідомленнями, виникла з обговорень між Трампом і Генеральним секретарем НАТО Марком Рютте, де вони погодилися, що НАТО має активніше взяти участь у обороні Арктики. Хоча це звучить просто, тут є прихована мотивація: це має згладити будь-які тертя між США та їхніми європейськими союзниками щодо геополітичного значення Гренландії.

Генерал Алексус Г. Грінкевич, який очолює сили НАТО в Європі, підкреслив, що Arctic Sentry спрямований на посилення зобов'язань Альянсу захищати своїх членів і забезпечувати стабільність в одному з найважливіших і найскладніших умов на планеті. По суті, вона має на меті застосувати уроки, отримані під час місії Baltic Sentry, запущеної минулого року, яка була зосереджена на захисті важливої інфраструктури в регіоні Балтії. Все зводиться до адаптації стратегій до сучасних реалій у постійно змінному геополітичному ландшафті.

НОРВЕГІЯ

Вони переведуть солдатів

Рішення уряду Великої Британії збільшити кількість британських солдатів, розміщених у Норвегії, до 2 000, є чіткою відповіддю на зростаючу геополітичну напруженість навколо Росії. Зростаючі занепокоєння НАТО щодо російської діяльності в Арктичному регіоні підкреслюють важливість забезпечення безпеки ключової інфраструктури, такої як підводні кабелі та трубопроводи. Як зазначив міністр оборони Великої Британії Джон Хілі, загроза з боку Росії зараз більша, ніж була з часів Холодної війни.

Це збільшення присутності військ — це не просто гра чисел; Це відображає стратегічний зсув у напрямку підвищення військової готовності в екстремальних умовах. Заплановане розгортання 1 500 командос Королівської морської піхоти для навчань НАТО в Норвегії, Фінляндії та Швеції підкреслює постійну відданість тренуванню та співпраці між союзними силами. Ці військові навчання є необхідними для забезпечення ефективною спільною

роботи союзників у складних умовах.

Крім того, укладення оборонного пакту минулого року між Великою Британією та Норвегією свідчить про проактивний підхід до моніторингу руху російських підводних човнів і забезпечення безпеки життєво важливих ліній зв'язку. Усе це свідчить про рішучу позицію країн НАТО перед обличчям зростаючих загроз безпеці, сигналізуючи Росії, що їхні дії пильно контролюються і не залишаться неконтрольованими.

ПОЛЬЩА

Більшість підтримує військовий призов

Згідно з нещодавнім опитуванням Opinia24, 52% поляків підтримують повернення обов'язкової військової служби. Цікаво, що підтримка призову особливо сильна серед виборців PiS: вражаючі 73% підтримують цю ідею. Однак думки, здається, змінюються у різних вікових групах. Наприклад, близько 43% осіб віком від 25 до 29 років виступають проти обов'язкової військової служби, тоді як підтримка досягає піку 61% серед людей віком від 50 до 59 років

Відновлення військової служби в Польщі не було б нехарактерним. Багато країн регіону або вже це роблять, або розглядають це, зокрема Німеччина. Експерти подають тривогу, припускаючи, що без призову Польща може мати труднощі з захистом від потенційних загроз.

ТУРИЗМ АБОРТІВ

Кампанія опозиції

Нещодавній крок Європейського парламенту підтримати фінансові механізми полегшення доступу до абортів за кордоном викликав справжні дебати. По суті, ця ініціатива має на меті підтримати жінок у таких країнах, як Польща та Мальта, де аборти або суворо обмежені, або повністю заборонені. Вони хочуть включити право на легальний аборт до Хартії основних прав ЄС, що є важливим кроком з боку парламенту.

У грудні вони ухвалили резолюцію на підтримку кампанії «Мій голос, мій вибір», закликаючи фінансування бюджету ЄС для покриття витрат, пов'язаних із абортom — наприклад, подорожі та житло. Однак важливо зазначити, що ці резолюції не є юридично обов'язковими; остаточне рішення приймає Європейська Комісія.

Опоненти, особливо консервативні групи, вважають це перебільшенням, стверджуючи, що це підриває національні закони щодо абортів і порушує свободу вибору жінок, а також право захищати ненароджене життя. Вони стверджують, що це заважає суверенітету держав-членів.

Одночасно Європейська федерація ONE OF US розпочала кампанію з підвищення обізнаності в www.NoAbortionTourism.eu, спрямовану на те, щоб закликати громадян висловити свою опозицію цим пропозиціям. Кампанія заохочує окремих осіб звертатися до ключових членів Комісії, виступаючи за повагу до договорів ЄС та принципу субсидіарності до оголошення офіційної позиції Комісії у лютому 2026 року.

Ми читаємо Папу Лева

Утримання від їжі допомагає розрізнити і впорядкувати наші «бажання».

Великий піст — це час, коли Церква, з материнською турботою, запрошує нас знову поставити

Божу таїнку в центр нашого життя, щоб наша віра могла знову розквітнути, а наші серця не були відволікані щоденними турботами та розсіяннями. (...) Цього року я хотів би звернути увагу на важливість надання простору Слову через слухання, адже готовність слухати — це перший знак, через який проявляється бажання встановити стосунки з іншою людиною. Сам Бог, відкриваючи Себе Мойсею в палаючому кущі, показує, що слухання — характерна риса Його буття. (...) Це захопливий Бог, який сьогодні також простягає до нас думки, що змушують Його серце тремтіти. Слухання Слова в літургії вчить нас щиріше слухати реальність: серед численних голосів, що лунають у нашому особистому та соціальному житті. (...)

Якщо Великий піст — це час слухання, то піст — це конкретна практика, яка готує нас прийняти Слово Боже. Утримання від їжі — це дуже давня і незамінна аскетична практика на шляху навернення. Саме тому, що це стосується тіла, воно робить видимим те, чого ми відчуваємо, що «голодні» і що вважаємо необхідним для нашого існування. Таким чином, вона допомагає розпізнати і впорядкувати наші «бажання», підтримувати пильний голод і спрагу справедливості, відривати їх від покірності, навчати ставати молитвою і відповідальністю перед ближнім. (...) Наші парафії, сім'ї, церковні групи та релігійні громади покликані у Великий піст здійснити спільну подорож, у якій слухання Слова Божого та крику бідних і землі стане формою спільного життя, а піст підтримуватиме справжнє покаяння. З цієї точки зору навернення стосується не лише совісті особистості, а й стилю стосунків, якості діалогу, здатності відкриватися до питань, що впливають із реальності, і розпізнавати, що рухає бажанням — як у наших церковних громадах, так і в людстві, що прагне справедливості та примирення.

Великопісне послання, 5 лютого 2026 року.

Справжнє життя віри не може бути зведене до безтілесної духовності, воно має породжувати чутливість до потреб інших і щедру служіння без застережень. Я думаю про багатьох ваших братів і сестер, які дорого заплатили за вірність дорученому їм завданню: ми щиро дякуємо їм і молимося за них.

Звернення до членів Національної конференції Мізерікорді, 14 лютого 2026 року.

Ісус навчає нас, що справжня справедливість — це любов, і що в кожній заповіді Закону ми повинні розуміти вимогу любові. Справді, фізично недостатньо не вбити людину, якщо потім я вб'ю її словами або не поважаю її гідність. Так само недостатньо бути формально вірним партнеру і не зраджувати, якщо в цих стосунках бракує взаємної ніжності, слухання, поваги, турботи про нього чи неї або спільного проєкту. (...) Мінімальна справедливість сама по собі недостатня — потрібна велика любов, яка стає можливою завдяки Божій силі.

Angelus, 15 лютого 2026 року.

На мою думку

Ослаблена Росія небезпечна

Після чотирьох довгих років конфліктів у повітрі відчувається відчутна втома — від України та Польщі до Росії, а також по всій Західній Європі та США. Однак те, що Москва, здається, ослабла, не означає, що вона відмовилася від амбіцій домінування в Центральній Європі. Поляки надто добре розуміють, що стабільна, суверенна Україна, яка вийде з цієї війни неушкодженою, є вирішальною не лише для власної безпеки Польщі, а й для ширших інтересів Європи.

Якщо Україна потрапить під контроль Росії або стане політично підпорядкованою Москві, Польща зіткнеться з ворожими силами вздовж приголовшливого кордону довжиною 1200 кілометрів з Росією, Білоруссю та Україною.

Військовий ландшафт

До 2025 року Україна опинилася у складному становищі, стикаючись із нестачею як

персоналу, так і постачання, одночасно стикаючись із безперервними атаками безпілотників і ракет з боку Росії, спрямованих на тероризацію цивільних. Поки обидві сторони ведуть позиційну війну, росіяни зберігають чисельну перевагу. У відповідь Україна скоригувала свої тактики, щоб компенсувати цю чисельну нерівність. "Наша стратегія зосереджена на завданні великих втрат російським військам, коли вони увійдуть у так звану 'зону смерті', починаючи приблизно за 19 км від лінії фронту. На 2026 рік ми плануємо збільшити щомісячну кількість загиблих російських солдатів з 35 000 до 50 000», — заявив новий міністр оборони України Михайло Федоров.

За даними Центру стратегічних і міжнародних досліджень (CSIS) у США, кількість загиблих і поранених російських солдатів зросла майже до 1,2 мільйона, тоді як українські втрати оцінюються від 500 000 до 600 000. Незважаючи на ці похмурі статистичні дані, Росія продовжує залучати добровольців зі своїх бідних регіонів, які прагнуть приєднатися до передового. Залишається питання, чи зможе підвищена ефективність України у ліквідації цих новобранців перевершити здатність Москви їх замінити.

«Хоча ситуація в Україні є критичною порівняно з російською, вона все ще має рішучість і здатність захищати себе в довгостроковій перспективі. Немає жодних ознак того, що цей опір просто розпадеться», — заявляє керівник російської команди Центру східних досліджень.

Економічні основи

Здатність України продовжувати боротьбу значною мірою залежить від зовнішньої фінансової допомоги, і хоча Москва теж не є уособленням самодостатності, їй вдалося втриматися на плаву, уникаючи європейських санкцій і експортуючи ресурси до Індії та Китаю. Хоча Європа скоротила імпорту російської нафти, вона й надалі покладається на газ і сталь з Росії.

«Спочатку Росія, здається, досить добре пережила бурю на початку війни, але до 2025 року її фінансовий стан почав суттєво погіршуватися через розширення бюджетного дефіциту», — зазначає керівник російської команди на CES. Вторинні санкції США дають плоди; Індія суттєво скоротила імпорту російської нафти, а флот танкерів, завантажених небажаною російською нафтою, забруднює моря. Наразі головною життєвою артерією для Москви, здається, є експорт до Китаю, хоча навіть ці відносини стикаються з напруженням, оскільки попит на викопне паливо зменшується через зростання популярності електромобілів.

Цікаво, що торгівля між Китаєм і Росією зазнала першого падіння за п'ять років до 2025 року, головним чином через зменшення імпорту нафти та відсутність у російських споживачів готівки на нові китайські товари.

Можливий конфлікт НАТО на горизонті?

Незважаючи на військові та економічні труднощі, зростають занепокоєння, що Росія дивиться на новий фронт — протистояння з НАТО. Дехто може відкинути такі твердження, аргументуючи, що якщо Москва не може впоратися з Україною, навіщо їй йти на удар по Альянсу? Однак реальність така, що Росія зайнята підготовкою нових солдатів і побудовою військової системи, яка наразі не використовується в Україні. Експерти попереджають, що до 2027 року Росія може бути готова кинути виклик НАТО.

«Існує реальне побоювання, що Кремль може вирішити діяти зараз, вважаючи НАТО розділеним і внутрішньо ослабленим», — попереджає аналітик OSW. Росія може розглянути можливість невеликих вторгнень у балтійські держави, щоб посилити свої

вимоги, висунуті ще у 2021 році, нагадавши Заходу про свої наміри під загрозою ядерної ескалації.

Путін, здається, повністю зацікавлений у цій ставці. Кремль розуміє, що його виживання залежить від війни в Україні, а нещодавні заяви міністра закордонних справ Сергія Лаврова підкреслюють, що будь-яке мирне врегулювання без вимог Росії буде неприйнятним. За словами Москви, країни, включно з Польщею, які приєдналися до НАТО після 1997 року, не повинні мати на своїй території війська чи ракетні комплекси.

Підкорення таким вимогам зробить Польщу вразливою, фактично запрошуючи повернути російський вплив у регіоні — результат, який ніколи не слід ігнорувати, розглядаючи це.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молимося Вільяма Браннігана (1969), Френсіса МакВіртера (2019), Джеймса Вілсона (1966), Шерон Гові (1991), Ієна Макферсона (2025), Кетрін Робертсон (2015) та всіх, чиї ювілеї припадають на цей час.

Новини та події

Чай і кава цієї неділі після меси в парафіяльному залі — всі вітаються.

Коробки SCIAF доступні на ґанку.

Візит єпископа: Єпископ Браун здійснить свій парафіяльний візит до Кемпбелтауна 7/8 березня.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160